

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316205324
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316205324.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členiek senátu: JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci navrhovateľa: X. K., Z. L. X.X.XXXX, K. B.: A. Z. XXXX/XX, B., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Havlík, s.r.o., so sídlom: Mickiewiczova 9, Bratislava a odporcu - osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: X. K., Z. L. T. XX.X.XXXX, K. B.: I. XX/A, B., o návrhu na určenie výživného pre plnoleté dieťa voči rodičovi, o odvolaniach navrhovateľa a povinného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 7C/73/2016 - 310, zo dňa 24.10.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 7C/73/2016-310 zo dňa 24.10.2019 v prvom a v druhom výroku o bežnom výživnom mení tak, že otec navrhovateľa je povinný prispievať na výživu navrhovateľa odo dňa 24.3.2016 sumou 200,-eur mesačne, splatnou vždy do 5. kalendárneho mesiaca vopred k rukám navrhovateľa.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 7C/73/2016-310 zo dňa 24.10.2019 v treťom výroku potvrdzuje.

III. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 7C/73/2016-310 zo dňa 24.10.2019 vo štvrtom výroku o nedoplatku na výživnom mení tak, že zročné výživné za obdobie od 24.3.2016 do 31.10.2019 v sume 5 202,- eur j otec navrhovateľa povinný zaplatiť k rukám navrhovateľa, v mesačných splátkach po 200,-eur, počnúc prvým mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok pre prípad omeškania s plnením čo i len časti splátky.

IV. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov provinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 7C/73/2016 - 310, zo dňa 24.10.2019 uložil osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - X. K. povinnosť platiť navrhovateľovi výživné vo výške 200,- eur mesačne, vždy k 5-temu dňu v každom mesiaci vopred, k rukám navrhovateľa, za obdobie od 24.3.2016 do 31.8.2018 a výživné vo výške 300,- Eur mesačne, vždy k 5 - temu dňu v každom mesiaci vopred, k rukám navrhovateľa, počnúc od 1.9.2018, od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Zročné výživné v sume 5.002,- eur za obdobie od 24.3.2016 do 24.10.2019 súd prvej inštancie povolil zaplatiť v splátkach po 200,- Eur mesačne, spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.3.2016 navrhovateľ žiadal, aby súd prvej inštancie zaviazal otca navrhovateľa, ako osobu povinnú platiť výživné mesačne vo výške 200,- eur, od začatia súdneho konania, t. j. od 24.3.2016. Návrh odôvodnil tým, že je študentom Vysokej školy ekonomickej v Prahe, kde sa štúdiom pripravuje na budúce povolanie, nemá vlastné príjmy ani iný majetok, z ktorého by bolo možné pokrývať jeho životné potreby. Uviedol, že jeho výdavky na výživu sú asi 420,- eur mesačne, a zahŕňajú stravné a cestovné náklady (cestovné MHD Praha, cestovné Praha - Bratislava) vo výške 250,- eur mesačne, náklady na štúdium vo výške 30,- eur mesačne, náklady na cestovné na turné mimo územia Slovenska, napríklad do Nemecka, vo výške 20,- eur mesačne, náklady na oblečenie, obuv, hygienické potreby, telefón, lieky vo výške 70,- eur mesačne. Svoj nárok právne odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorých vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou trvajúcou do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Otec na výživu navrhovateľa v čase podania návrhu neprispieval. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 9.5.2018 pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný prispievať navrhovateľovi na jeho výživu mesačne sumou 200,- eur, počnúc od 24.3.2016 do 25.4.2018 a sumou 600,- eur mesačne počnúc od 26.4.2018 s tým, že zročné výživné za obdobie od 24.3.2016 do 25.4.2018 vo výške 4.250,- eur odporca zaplatí navrhovateľovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a zročné výživné za obdobie od 26.4.2018 do dňa vydania rozsudku súd povolí odporcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 300,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky. Zmenu návrhu odôvodnil navrhovateľ tým, že odišiel študovať na vysokú školu do Prahy, vzhľadom na zlú situáciu v rodine, ktorú predtým riešil odchodmi z domu. Študentom na Vysokej škole ekonomickej v Prahe bol do 30.6.2016, kedy po rozvoze rodičov sa na základe podnetu matky navrhovateľa rozhodol vrátiť z Prahy do Bratislavy. Od 30.9.2016 je navrhovateľ riadnym študentom Paneurópskej vysokej školy, Fakulta ekonómie a podnikania, kde si preniesol skúšky, ktoré mal hotové na Vysokej škole ekonomickej v Prahe. Zdôraznil, že štúdium na Paneurópskej vysokej škole, Fakulte ekonómie a podnikania, je racionálnou prípravou na jeho budúce povolanie, pričom táto vysoká škola má zodpovedajúcu kvalitu z hľadiska uplatnenia jej absolventov a nepochybne zvyšuje jeho šance na uplatnenie na trhu práce. Štúdiu sa venuje s dostatočnou starostlivosťou a jeho dosiahnuté študijné výsledky potvrdzujú jeho skutočný záujem o zvolený odbor. V súvislosti s majetkovými pomermi povinného uviedol, že matka navrhovateľa uhradila odporcovi, peňažnú čiastku v celkovej výške 77.500,- eur na základe dohody o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 27.7.2016, odporca je súčasne vlastníkom bytu v novostavbe na I.V. R. XXA V. B. (kúpna cena vo výške 109.000,- eur), čerpal vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. úver v celkovej výške 25.000,- eur. Navrhovateľ taktiež zdôraznil, že odporca žije nadštandardným spôsobom života, ktorý zahŕňa dovolenky pri mori, lyžovačky v zahraničí, drahé obedy a večere v podnikoch. Pri deklarovanej príjme vo výške 0,- eur by si takýto spôsob života nemohol dovoliť a nie je zároveň zrejmé, na základe čoho poskytla Všeobecná úverová banka, a.s. odporcovi úver, vzhľadom na nulový príjem od roku 2014. Odporca žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na nepriaznivú ekonomickú situáciu, keďže má pozastavenú živnosť, je bez príjmu a nepoberá žiadne dávky. Zároveň sa podrobuje diagnostike zdravotného stavu. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči dcére Petre v sume 150,- eur mesačne. Zdôraznil, že navrhovateľ má vlastné príjmy, nakoľko hráva stolný tenis na profesionálnej úrovni, viedol tréningové kempy, je členom extraligy mužov, najvyššej súťaže v Česku TTC Elizza Praha od augusta 2016. Namietal, že navrhovateľ študuje už tretiu vysokú školu, jeho výdavky považoval za neprimerané, z veľkej časti hradené priamo klubom. Poukázal na skutočnosť, že dňa 2.3.2016 vyplatil navrhovateľovi úspory vo výške 4.292,25 eur z poistnej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX v Komunálnej poisťovni, a.s. V rámci výpovede odporca navrhol súdu určiť výživné v sume 150,- eur mesačne, pretože nemá žiaden príjem, všetky platby spojené s užívaním jeho dvojizbového bytu, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve, hradí jeho priateľka. Poukázal na svoj zhoršený zdravotný stav, keď k jeho problémom s chrbticou sa mu pridružili aj problémy so srdcom, vysokým krvným tlakom, arytmiou, bol hospitalizovaný na Kramároch od 23.1. do 26.1.2018. Jeho podnikanie na masérске služby mal pozastavené od 1.3.2017, živnostenský list nevrátil.

3. Súd prvej inštancie právne odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1 až 5, § 63, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. - Zákona o rodine a vecne vychádzal zo skutočného stavu zisteného z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého mal preukázané, že navrhovateľ je študentom Paneurópskej vysokej školy, v školskom roku 2019/2020 je študentom 1. ročníka dennej formy štúdia na študijnom programe Ekonomika a manažment medzinárodného podnikania, II. stupeň štúdia - inžinierske štúdium, s predpokladaným termínom ukončenia v máji 2021, s ročným poplatkom v sume 1.890,- eur (157,50 Eur mesačne). Výdavky na stravu navrhovateľa vyhodnotil súd prvej inštancie vo výške 250,- eur mesačne, náklady

na skriptá a štúdium mesačne vo výške 40,- eur, oblečenie, obuv, hygienické potreby, telefón, bežné lieky vo výške 70,- eur mesačne. Okrem toho uznal navrhovateľovi jednorazové výdavky ako napríklad na autoškolu vo výške 480,- eur. Matka navrhovateľa preukázala súdu prvej inštancie dokladmi platenie poplatkov súvisiacich s užívaním bytu vo výške 180,- eur mesačne, splátky hypotéky vo výške 190,- eur mesačne, náklady na byt a domácnosť, životné a dôchodkové poistenie, poistenie hypotéky nevyhnutné za účelom čerpania hypotéky - spolu vo výške 320,- eur mesačne, náklady na elektrinu vo výške 21,- eur mesačne, na plyn 12,- eur mesačne, na stravu 250,- eur mesačne, oblečenie a obuv, hygienické potreby, vo výške 100,- eur mesačne, televízia, internet vo výške 26,68 eur mesačne, náklady na telefón vo výške 20,- eur mesačne, náklady na benzín vo výške 40,- eur mesačne, spolu vo výške asi 1.180,- eur mesačne. Okrem toho má náklady aj na ďalšiu vyživovanú osobu v spoločnej domácnosti, sestru navrhovateľa Petru, vo výške asi 440,- eur mesačne. Spolu náklady na domácnosť a výdavky na výživu detí predstavujú sumu vo výške 2.170,- eur mesačne, pritom ide iba o bežné výdavky bez dovoleniek a voľnočasových aktivít. Podľa potvrdenia od zamestnávateľa matky bol jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie 1/2017 - 12/2017 netto v sume 1.488,91 eur, za obdobie 1/2018 - 3/2018 v sume 1.582,62 eur, za obdobie od 04/2018 do 03/2019 v sume 1.545,87 eur. Na strane odporcu súd prvej inštancie mal preukázané, že je vlastníkom bytu v Bratislave, ktorý nadobudol za kúpnu cenu 109.000,- eur, svoju vyživovaciu povinnosť voči obom deťom, v súčasnosti spolu v sume 300,- eur, dokáže plniť. Súd prvej inštancie konštatoval, že z dokladov založených v súdnom spise je zrejmé, že odporca žije nadštandardným spôsobom života, zúčastňuje sa dovoleniek pri mori, lyžovačiek v zahraničí, absolvuje večere a obedy v reštauráciách, čo absolútne nezodpovedá ním deklaroványm príjmom 0,- eur. V tejto súvislosti poukázal na závery odvolacieho súdu vo veci neodkladného opatrenia, ktorý námietku odporcu uvedenú v odvolaní, že je v súčasnosti bez príjmu, vyhodnotil ako námietku bez právneho významu vo vzťahu k prejednávanej veci. Z doterajšieho obsahu spisu totiž nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by nebolo v schopnostiach a možnostiach odporcu výživné v nevyhnutnej miere uhrádzať. Ak odporca dňom 28.2.2017 pozastavil prevádzkovanie živnosti a následne dňom 1.3.2017 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie vedenej Okresným úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, táto skutočnosť ho sama osebe nezbavuje povinnosti prispievať na výživu síce plnoletého, ale na výživu rodičov i naďalej odkázaného dieťaťa. Na posúdenie veci nemá vplyv ani skutočnosť, akým spôsobom a v akom rozsahu použil odporca prostriedky získané od matky navrhovateľa, titulom vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. V danom štádiu konania však možno konštatovať logický rozpor medzi tvrdením odporcu, že je bez príjmu a výškou mesačných výdavkov, ktoré pravidelne uhrádza. Súd prvej inštancie nemal preukázané tvrdenia odporcu o jeho majetkových a zárobkových možnostiach a schopnostiach, okrem 0,- eur príjmu preukázaného daňovými priznaniami. Odporca zároveň nepreukázal, žeby jeho pracovná schopnosť bola znížená alebo obmedzená relevantnými závermi - rozhodnutím o priznaní invalidného alebo čiastočného invalidného dôchodku. Súd prvej inštancie s poukazom na § 63 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine pri posudzovaní pomerov na strane povinného otca teda vychádzal z jeho predpokladaného mesačného príjmu v sume 4.204,- eur (dvadsaťnásobok sumy životného minima). Rovnako prihliadol na skutočnosť, že odporca je vlastníkom nehnuteľnosti, bytu v Bratislave a nepreukázal žiadne mimoriadne náklady, týkajúce sa platení úverov alebo iných mimoriadnych výdavkov. Tvrdenie odporcu, že jeho mesačné výdavky sú 751,25 eur, vyhodnotil súd prvej inštancie ako logicky rozporné, vzhľadom na odporcom deklarováný nulový príjem.

4. Zo záverov vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec dosahuje predpokladaný príjem 4.204,- eur, matka naposledy dosiahla mesačný príjem netto v sume 1.545,87 eur, navrhovateľ preukázal svoje mesačné výdavky v sume 518,- eur (bez započítania mimoriadnych výdavkov), pričom súd prvej inštancie nezohľadnil jeho príjem z pôsobenia ako hráča extraligy stolného tenisu TTC Elizza Praha, z. s., keď podľa dohody o výkone činnosti pre tento klub skončil k 31.5.2016, príjem za toto obdobie bol 65.000,- Kč, čo sa s posudzovaným obdobím rozhodným pre určenie výživného - deň podania žaloby na súde 24.3.2016, prekrýva časovo len za mesiac apríl a máj 2016.

5. Odporcovi ako osobe povinnej z výživného na výžive navrhovateľa určil súd prvej inštancie výživné v sume 200,- eur za obdobie od 24.3.2016 do 31.8.2018. Od 1.9.2018 (nástup navrhovateľa do ďalšieho ročníka štúdia, tzn. zmena pomeru na strane navrhovateľa) určil výživné v sume 300,- eur. V zostávajúcej časti týkajúcej sa návrhu na výživné od 26.4.2018 v sume 600,- eur zamietol, pretože navrhovaná výška výživného je neprimerane vysoká, vzhľadom na potreby oprávneného navrhovateľa.

6. Od zročného výživného určeného od 24.3.2016 v sume 8.452,- eur odpočítal súd prvej inštancie odporcom zaplatené výživné na základe neodkladného opatrenia, ktoré odporca platil v sume 150,- eur

mesačne od decembra 2017 (spolu v sume 3.450,- eur). Zročné výživné tak ustálil na sumu 5.002,- eur, zaplatením ktorej zaviazal odporcu v splátkach po 200,- eur mesačne, pod stratou výhody splátok.

7. Navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote napadol rozsudok súdu prvej inštancie navrhovateľ odvolaním, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) a to v časti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie nevyhovel jeho návrhu uloženia povinnosti otcovi platiť mu výživné v sume po 600,- eur mesačne od 26.4.2018. Navrhovateľ je toho názoru, že záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého je navrhovaná výška výživného 600,- eur mesačne neprimerane vysoká, je nesprávny, vzhľadom na predpokladaný príjem otca vo výške 4.204,- eur, mesačný príjem matky navrhovateľa, ako aj vzhľadom na mesačné výdavky matky navrhovateľa, s ktorou žije navrhovateľ v spoločnej domácnosti, a vzhľadom na oprávnené potreby navrhovateľa. V súčasnosti navrhovateľ nemá vlastné príjmy ani iný majetok, z ktorého by bolo možné pokrývať jeho životné potreby. Jeho oprávnené pravidelné mesačné výdavky na výživu sú vo výške cca 550,- eur mesačne. Okrem vyššie uvedeného má navrhovateľ aj ďalšie jednorazové výdavky, ako napríklad náklady na autoškolu vo výške 480,- eur. Navrhovateľ býva spolu so svojou sestrou u svojej matky, ktorá sama znáša všetky náklady na bývanie, ako aj na výživu navrhovateľa a X. K. (s výnimkou sumy 150,- eur mesačne, ktorú uhrádza otec na výživu navrhovateľa v zmysle vydaného neodkladného opatrenia a sumy vo výške 150,- eur, ktorú uhrádza otec na výživu X. K., na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III, ktorým bolo rozvedené manželstvo matky navrhovateľa a otca). Čistý mesačný príjem matky navrhovateľa je vo výške 1.545,87 eur, pravidelné mesačné výdavky matky navrhovateľa sú vo výške cca 1.180,- eur. Celkové základné mesačné výdavky matky navrhovateľa spolu s výdavkami na výživu jej detí predstavujú peňažnú čiastku vo výške cca 2.170,- eur. V uvedených výdavkoch nie sú pritom vôbec zahrnuté výdavky súvisiace so štandardom života, aký vedie otec, ako napríklad večera v reštaurácii, dovolenky pri mori, lyžovačky v zahraničí, nakoľko výdavky takéhoto typu si matka navrhovateľa zo svojho príjmu nedokáže dovoliť. Podľa názoru navrhovateľa je zrejmé, že navrhovaná výška výživného 600,- eur mesačne nie je v žiadnom prípade neprimerane vysoká. Súčasne považuje navrhovateľ za nesprávne ustálenie časového úseku znamenajúceho zmenu pomeru na jeho strane, a to deň 1.9.2018 ako deň nástupu do ďalšieho ročníka štúdia. Argumentuje, že jeho mesačné náklady boli aj v predchádzajúcom ročníku štúdia rovnaké, rovnaký bol aj príjem matky navrhovateľa, ako aj každomesačné výdavky matky navrhovateľa. Z tohto dôvodu má navrhovateľ za to, že súd prvej inštancie mal určiť výživné vo výške 600,- eur mesačne v zmysle petitu, t. j. od 26.4.2018. V súvislosti s majetkovými pomermi otca poukazuje navrhovateľ opätovne aj na skutočnosť, že musel spolu so svojou sestrou - vtedy ešte maloletou X. K. a matkou, p. F. Q. dňa 27.7.2016, uzavrieť s otcom, dohodu u urovnaní, v ktorej sa museli navrhovateľ a maloletá Petra Turčeková vzdať voči svojmu otcovi práv a akýchkoľvek nárokov na finančné prostriedky, ktoré mali navrhovateľ a maloletá X. K. na vkladných knižkách v celkovej výške 10.242,80 eur a ktoré boli zo strany otca, vybraté z vkladných knižiek a vložené na účet otca. Navrhovateľ žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že odporca bude povinný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 600,- eur mesačne, vždy k 5. dňu v každom mesiaci vopred, k rukám navrhovateľa, počnúc od 26.4.2018, od právoplatnosti tohto rozsudku a zročné výživné súd povolí odporcovi zaplatiť v splátkach po 200,- eur mesačne, spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

8. Otec na odvolanie navrhovateľa uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil príjmy povinného na základe zákonnej domnienky, podľa ktorej výška jeho priemerného mesačného príjmu má byť dvadsaťnásobok sumy životného minima v zmysle § 63 ods. 1 zákona o rodine. Podľa otca táto zákonná domnienka sa aplikuje v prípade, ak povinný, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, príjmy súdu nepreukáže. Otec v čase od roku 2017 mal aj prerušené živnostenské oprávnenie, pričom nemal príjmy z inej než závislej činnosti a tieto mať ani objektívne nemohol. Bol práceneschopný, mal zdravotné problémy, ktoré mu neumožňovali vykonávať prácu. Otec namietá, že medzi nepreukázaním príjmov podľa § 63 ods. 1 zákona o rodine, a preukázaním príjmov, ktoré sa javia nepravdivé, je v zmysle ustálenej súdnej praxe, ako aj základnej logiky podstatný rozdiel. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní uvádza, že v súčasnosti nemá vlastné príjmy ani majetok, z ktorého by bolo možné pokrývať jeho životné potreby, je zrejmé, že klamal, nakoľko súd prvej inštancie sám zistil, že mu bola vyplatená finančná odmena vo výške 65 000 Kč, čo vyplýva z odpovede TTC Elizza Praha, z. s. zo dňa 3.6.2019. Odporca uvádza, že navrhovateľ nie je bežným hráčom stolného tenisu, ale profesionálnym reprezentatívnym hráčom a stolným tenisom si zarába už od svojich 15-tich rokov. Navyše navrhovateľ je už vo veku, kedy si môže na život a svoje náklady privyrábať aj sám a nie len byť odkázaný na výživu od svojich rodičov. Navrhovateľ je plnoletý a k určeniu výživného na plnoleté

dieťa sa pristupuje inak, ako k určaniu výživného na dieťa maloleté. Otec poukázal na to, že navrhovateľ v odvolaní uvádza, že výška jeho výdavkov je 550,- eur mesačne, od povinného však žiada 600,- eur mesačne. Otec poukázal tiež vo vzťahu k súkromnej vysokej škole navrhovateľa, že tento mal na výber aj štúdium na štátnej vysokej škole a má za to, že nie je možné spravodlivo požadovať, aby sa otec finančne podieľal na poplatkoch za súkromnú vysokú školu, keď s takouto nesúhlasil a navrhovateľ sa pre toto štúdium sám rozhodol a nežiadal jeho súhlas. Taktiež je zrejmé, že štúdium na dvoch vysokých školách už zanechal. Otec ďalej namieťa, že jeho životná úroveň nie je vysoká, dlhšiu dobu kvôli zdravotným problémom nemohol pracovať a finančne bol odkázaný na pomoc svojej priateľky, či sestry, čo v konaní preukázal. Dovolenky boli otcovi doporučené priamo lekárom na zlepšenie jeho zdravotného stavu a boli financované jeho partnerkou, prípadne jeho sestrou, čo bolo preukázané aj jej svedeckou výpoveďou pani D. B.. Čo sa týka návštev reštaurácií, otec uviedol na obranu, že nie je previnením, ak partnerka ho občas pozve na večeru do reštaurácie napríklad za účelom oslavy výročia alebo inej príležitosti. Aktuálne na základe intenzívnej liečby, kúpeľnej liečby a ostatnej predpísanej liečby sa zdravotný stav otca zlepšil a tento nastúpi do pracovného pomeru od 1.12.2019. Predloženými lekáorskými správami a potvrdeniami preukázal, že mal zníženú pracovnú spôsobilosť, ktorú síce nemá formou invalidity alebo čiastočnej invalidity, avšak vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav musel prerušiť živnosť, zaevidovať sa na úrade práce a nevykonávať tak svoje doterajšie pracovné povolanie. Otec uviedol, že bol PN dvakrát po 6 mesiacov - od júla 2017 do januára 2018 a od 28.6.2018 do 7.1.2019. Poukazuje aj na správanie navrhovateľa voči nemu ako otcovi. Navrhovateľ odmieta komunikovať s odporcom a dokonca znemožnil akúkoľvek vzájomnú komunikáciu a to tak, že si zmenil telefónne číslo, aby ho nemohol kontaktovať. O otca sa nezaujíma tak, ako by sa potomok mal o svojho rodiča zaujímať. Neprejavuje mu ani potrebnú úctu. Otec trvá na tom, že je potrebné posudzovať jednotlivé obdobia samostatne a vo vzťahu k výživnému v období od podania návrhu do mesiaca november 2019 je potrebné zohľadniť jeho zdravotný stav a lekárske správy a PN predložené do súdneho spisu. Za uvedené obdobie žiada priznať navrhovateľovi sumu 120,- Eur mesačne. Od 1.12.2019 žiada, aby súd určil výživné vo výške 150,- eur na navrhovateľa. Poplatky za súkromnú vysokú školu nepovažuje ako odôvodnené výdavky navrhovateľa. V prípade vzniku akéhokoľvek zročného výživného toto žiada priznať s možnosťou splácať v splátkach vo výške maximálne 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným.

9. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal otec odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, keď namieťa nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, vo vzťahu k jeho zdravotnému stavu a príjmom. Poukazuje na skutočnosť, že v zmysle potvrdenia zo Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava zo dňa 19.3.2019 nebol k uvedenému dňu evidovaný ako poberateľ starobného a predčasného dôchodku a nebol vedený v Sociálnej poisťovni ani ako žiadateľ a poberateľ dávky v nezamestnanosti. Súdu predkladal aj potvrdenie zo sociálnej poisťovne zo dňa 1.12.2017, v zmysle ktorého nebol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako žiadateľ a poberateľ dávky v nezamestnanosti od 1.1.2017 do 30.11.2017, o dávku nepožiadal. K posúdeniu zdravotného stavu otec založil do súdneho spisu aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti fyzickej osoby v hmotnej núdzi/uchádzača o zamestnanie, v zmysle ktorého bol vzhľadom na svoju diagnózu neschopný práce od 28.6.2018 a schopný práce od 7.1.2019. Na PN bol teda vyše 6 mesiacov, v rámci ktorých chodil na pravidelné ošetrenia a kontroly. Otec bol ešte raz na PN a to taktiež v trvaní až 6 mesiacov. Otec poukazuje na vtedajší zlý zdravotný stav, o čom súdu prvej inštancie predkladal viaceré lekárske správy, podstúpil viaceré liečby, okrem problémov s chrbticou sa povinnému pridružili aj ďalšie ochorenia so srdcom, vysoký krvný tlak, arytmia. Otec tvrdí, že predloženými lekáorskými správami a potvrdeniami preukázal, že mal zníženú pracovnú spôsobilosť, ktorú síce nemá formou invalidity alebo čiastočnej invalidity, avšak vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav musel prerušiť živnosť od 1.3.2017 do 1.4.2019, zaevidovať sa na úrade práce a nevykonávať tak svoje doterajšie pracovné povolanie. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval jeho nadštandardný spôsob života na základe jeho príspevkov na sociálnej sieti a to konkrétne k dovolenkám, otec uviedol, že tieto boli doporučené priamo lekárom na zlepšenie zdravotného stavu a financované jeho partnerkou, prípadne jeho sestrou. Išlo o pobyty v kúpeľoch, kde otec podstupoval jednotlivé procedúry na zlepšenie jeho zdravotného stavu. Aktuálne na základe intenzívnej liečby, kúpeľnej liečby a ostatnej predpísanej liečby sa jeho zdravotný stav zlepšil a nastúpi do pracovného pomeru od 1.12.2019. Otec namieťa, že súd prvej inštancie ani neprihliadol na obdobia, počas ktorých bol PN, čiže dvakrát po 6 mesiacov a výživné určil v rovnakej výške aj za tieto obdobia (od júla 2017 do januára 2018 a od 28.6.2018 do 7.1.2019). K príjmom odporca uviedol, že od 1.3.2017 do 30.3.2019 bol vedený na úrade práce, žiaden príjem nemal. Pozastaviť svoju živnosť a zaevidovať sa na úrade práce bol nútený zo zdravotných dôvodov a jeho evidencia na úrade práce nikdy nebola účelová. Príjem nemá od 1.3.2017 a nie od roku 2014, ako mylne uvádza súd prvej

inštancie v odôvodnení rozhodnutia. K hypotekárnemu úveru uviedol, že spolu so svojou partnerkou ako dlžníci uzatvorili so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie na celková čiastka úveru 25 000,- eur na nadobudnutie nehnuteľnosti. Mesačná splátka úveru predstavuje výšku 132,59,- eur. Hypotekárny úver mu bol poskytnutý v roku 2016, na základe predloženia daňového priznania za rok 2015, t. j. na základe vtedajšieho príjmu, ktorý následne už aktuálny nebol, a na základe ručiteľského záväzku jeho partnerky. Okrem bytu zaťaženého hypotekárnym úverom vlastní len 13 ročné motorové vozidlo. Čo sa týka pokračovania v štúdiu navrhovateľa, otec uviedol, že navrhovateľ navštevuje už v poradí tretiu vysokú školu a to len z dôvodu jeho nedostatočnej prípravy v prípade jeho predošlého štúdia, pričom si vybral súkromnú vysokú školu, aj keď je v ponuke množstvo štátnych vysokých škôl s bezplatným štúdiom a podobným zameraním. Otec má za to, že nie je možné spravodlivo požadovať, aby sa finančne podieľal na poplatkoch za súkromnú vysokú školu, keď s takouto nesúhlasil a navrhovateľ sa pre toto štúdium sám rozhodol a nežiadal súhlas otca. Finančnú zodpovednosť za uvedené má znášať navrhovateľ. Poukazuje tiež na príjmové možnosti navrhovateľa, ktoré boli preukázané (príjem na základe potvrdenia z TTC Elizza Praha). Navrhovateľ nie je bežný hráčom stolného tenisu, ale profesionálnym reprezentatívnym hráčom. Týmto športom si zarábala už ako 15. ročný. Jedným turnajom je možné zarobiť až 200 eur. Odporca v odvolaní poukazuje aj na to, že je potrebné zohľadniť aj správanie navrhovateľa ako plnoletého dieťaťa voči odporcovi ako otcovi, s ktorým navrhovateľ neudržiava kontakt. Odporca vidí rozpor s dobrými mravmi v správaní, ktoré má navrhovateľ voči nemu a to tým, že s ním odmieta komunikovať a za týmto účelom dokonca navrhovateľ znemožnil s ním akúkoľvek vzájomnú komunikáciu a to tak, že si zmenil telefónne číslo, aby ho odporca nemohol kontaktovať. Ako aj zo zákona o rodine vyplýva, dieťa je povinné svojim rodičom prejavovať úctu a rešpektovať ich a je povinné plniť si svoje vzdelávacie povinnosti primerane svojim schopnostiam. Zo správania navrhovateľa však vyplýva, že sa k otcovi nespráva s rešpektom, odmieta s ním komunikovať a aj v tomto konaní ho nepravdivo očierňuje. Rovnako tak aj plnenie jeho vzdelávacích povinností aj vzhľadom na častú výmenu vysokých škôl nepovažuje otec za primerané a dostatočné. Spochybňuje skutočnosť, či v prípade navrhovateľa ide o sústavnú prípravu na povolanie, keď bez logických a dostatočne relevantných dôvodov nastúpil dvakrát na denné štúdium na vysoké školy v Českej republike, pričom obe štúdiá bez náležitého vysvetlenia zanechal. Navrhovateľ týmto svojím konaním dosiahol ďalšie predĺženie svojho vysokoškolského štúdia, čo považuje otec za účelové z jeho strany. Otec má za to, že navrhovateľ v tomto prípade nie je osobou sústavne sa pripravujúcou na povolanie, a teda aj z tohto dôvodu by nemal mať právo na výživné, a to ani za minulé obdobie, ani do budúcnosti. Zároveň má za to, že v tomto prípade by priznanie výživného navrhovateľovi bolo v rozpore s dobrými mravmi. Otec zdôraznil, že značnú časť výdavkov navrhovateľa predstavujú práve poplatky spojené so štúdiom na súkromnej vysokej škole a to na Paneurópskej vysokej škole, pričom navrhovateľ si mohol na štúdium vybrať aj verejné vysoké školy, kde je možnosť študovať aj rovnaké študijné odbory s rovnakými alebo vyššími možnosťami uplatnenia sa na trhu práce. Súd prvej inštancie sa nezaoberal možnosťami navrhovateľa na finančný príjem a tiež ani dôvodmi, prečo študuje na súkromnej vysokej škole a nie na štátnej vysokej škole. Otec ďalej v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie vecí, kedy súd prvej inštancie posúdil príjmy otca na základe zákonnej domnienky, podľa ktorej výška jeho priemerného mesačného príjmu má byť dvadsaťnásobok sumy životného minima, v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Otec má za to, že táto zákonná domnienka sa aplikuje v prípade, ak povinný, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, príjmy súdu nepreukáže. Otec v čase od roku 2017 mal aj prerušené živnostenské oprávnenie, pričom nemal príjmy z inej než závislej činnosti a tieto mať ani objektívne nemohol, nakoľko bol PN dvakrát, mal zdravotné problémy, ktoré mu neumožňovali vykonávať prácu maséra, pričom v konaní zároveň preukázal aj úhradu jeho nákladov na život prostredníctvom pomoci jeho priateľky a sestry. Otec má za to, že súd prvej inštancie mal posúdiť, aký je potenciálny príjem povinného, priemerné zárobky v rámci oblasti jeho činnosti (masérské služby), a nie použiť zákonnú domnienku podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, pod ktorú nie je možné subsumovať prípady, v ktorých preukázaný príjem rodiča sa javí ako nepravdivý. V takom prípade sa využíva inštitút "potenciality príjmu". Súd prvej inštancie však vychádzal z príjmu vo výške 4.204,- eur, čo je evidentne neprimerane prísne vo vzťahu k okolnostiam prípadu a pomerom ako takým. Otec v odvolaní namieta rovnako nepreskúmateľnosť rozsudku, keď súd prvej inštancie opakovane uviedol, že životný štýl otca (s prihliadnutím na dovolenky, navštevované reštaurácie atď.) nie je v súlade s deklarovávaným príjmom, a že teda svoj skutočný príjem nepreukázal, avšak nie je jasné, ako dospel súd k súvislosti medzi príjmami otca a jeho životným štýlom. Súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s tvrdením otca o tom, že jeho dovolenky, reštaurácie atď. hradí pani D. B., jeho partnerka, čo bolo preukázané aj jej svedeckou výpoveďou, resp. nevysvetlil, prečo považoval tvrdenie otca o tom, že výdavky na nadštandardný životný štýl nehradí on, za nepravdivé a z akého dôvodu neprihliadol na výpoveď svedkyne pani D. B., ktorá

potvrdila túto skutočnosť, napriek tomu, že súvislosť medzi výdavkami a životným štýlom súd prvej inštancie považoval za podstatnú pre rozhodnutie o veci. Rovnako tak sa súd prvej inštancie podľa otca dostatočným spôsobom nezaoberal aj jeho zdravotným stavom a zdravotnými problémami ako relevantnými dôvodmi prerušenia jeho živnosti a nezamestnanosti, pričom uvedené skutočnosti otec v konaní riadne preukázal. Súd prvej inštancie sa taktiež nevysporiadal s výškou výdavkov navrhovateľa a tiež s vyživovacou povinnosťou druhého rodiča a to matky navrhovateľa ako a akou mierou sa táto podieľa na výživnom navrhovateľa. Otec žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 388 CSP zmenil a to tak, že otcovi určí povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 120,- eur odo dňa 24.3.2016 do 30.11.2019 a od 1.12.2019 mesačne sumou 150,- eur. Zročné výživné umožní povinnému splatiť v mesačných splátkach po 50,- eur, splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Eventuálne navrhuje odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

10. Navrhovateľ sa podaním zo dňa 19.2.2020 vyjadril k odvolaniu otca a vyjadreniu otca k odvolaniu navrhovateľa. Uviedol, že vo svojej argumentácii sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich vyjadrení v konaní, ako aj svojho odvolania zo dňa 14.11.2019. Argumenty otca považuje za účelové, v rozpore so skutkovým a právnym stavom predmetnej právnej veci, pričom sa otec iba snaží vyhnúť svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi. Psychické problémy boli dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľ na základe podnetu matky navrhovateľa rozhodol vrátiť z Prahy do Bratislavy, kde mu matka navrhovateľa poskytla potrebnú oporu a pomoc. Štúdium na Paneurópskej vysokej škole, Fakulte ekonómie a podnikania, je racionálnou prípravou navrhovateľa na jeho budúce povolanie, pričom táto vysoká škola má zodpovedajúcu kvalitu, z hľadiska uplatnenia jej absolventov a nepochybne zvyšuje šance navrhovateľa na uplatnenie na trhu práce. Navrhovateľ je v súčasnosti v 4-tom ročníku Paneurópskej vysokej školy, získal už titul bakalár a v súčasnosti je na uvedenej škole študentom inžinierskeho štúdia. V súvislosti so zdravotným stavom otca (uvádzané problémy s chrbticou, srdcom a vysokým krvným tlakom) navrhovateľ opätovne poukazuje na početné lyžovačky otca, ktoré za tohto stavu absolvoval (fotodokumentácia je založená v spise), ako aj na úspechy otca v behu (odkaz otca na jeho facebooku: „V nedeľu sa mi bežali 2 míle na Kuchajde tempom 4:13km“ pričom bežecké tempo 4:13 na km na 2 míle nie je možno označiť inak ako vynikajúce). Súčasne navrhovateľ zdôrazňuje, že otec v predmetnej právnej veci nijako relevantne nepreukázal zníženie alebo obmedzenie jeho pracovnej schopnosti. Trvá na tom, že otec žije nadštandardným spôsobom života, ktorý zahŕňa dovolenky pri mori, lyžovačky v zahraničí, drahé obedy a večere v podnikoch. Pri deklarovanom príjme vo výške 0,- eur, by si takýto spôsob života nemohol dovoliť.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>) po zistení, že odvolania účastníkov boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>), po skonštatovaní, že odvolania navrhovateľa a povinného majú zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>), a že v odvolaní použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnutý rozsudok viazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), (§ 66 CMP) a dospel k záveru, že dôvodné je iba odvolanie povinného t.j. otca.

12. Podstata odvolania účastníkov konania spočíva v ich nesúhlase s výškou priznaného výživného, pričom povinný otec nesúhlasí ani s ďalším trvaním vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi, jeho plnoletému synovi.

13. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na ustanovenie § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. - Zákona o rodine, podľa ktorého je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (odsek 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (odsek 2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (odsek 3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť(odsek 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri

skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť(odsek 5). Podľa ustanovenia § 75 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (odsek 1). Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa (odsek 2).

14. Z citovaných ustanovení vyplýva, že vyživovacie vzťahy medzi rodičmi a deťmi sú postavené na princípe zákonom uloženej povinnosti pomôcť účastníkovi tohto vzťahu v materiálnom slova zmysle tak, aby sa nedostal do stavu núdze, a aby životná úroveň dieťaťa zodpovedala jeho odôvodneným potrebám. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá do toho času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Základným predpokladom pre vznik práva na výživu je neschopnosť dieťaťa samé sa živiť, teda stav odkázanosti na výživu. Predmetné kritérium obmedzuje len pravidlo dobrých mravov. Samotný predpoklad neschopnosti dieťaťa samé sa živiť znamená, že oprávnené dieťa nedisponuje vlastným príjmom, alebo disponuje príjmom tak nízkym, že nepostačuje pokryť jeho potreby. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodoval o vyživovacej povinnosti otca k plnoletému synovi, ktorý mal v čase začatia konania (24.3.2016) 20 rokov, a ktorému schopnosť samostatne sa živiť obmedzovalo štúdiom na vysokej škole, pričom v tom čase navrhovateľ študoval prvý ročník už na druhej vysokej škole (Vysoká škola ekonomická v Prahe), keď v predchádzajúcom roku študoval prvý ročník na Matematicko - fyzikálnej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe, ktoré štúdium bolo pre neho náročné. Aktuálne od septembra 2016 začal študovať prvý ročník na v poradí tretej vysokej škole, súkromnej a spolplatnenej Paneurópskej vysokej škole, Fakulta ekonómie a podnikania, pričom mu boli započítané absolvované skúšky z Vysokej školy ekonomickej v Prahe. Navrhovateľ v tomto štúdiu plynule pokračuje a aktuálne je už študentom inžinierskeho stupňa štúdia. Z konkrétnych okolností skutkového stavu danej veci je zrejmé, že navrhovateľa k štúdiu mimo domova viedla jeho záujmová činnosť - je aktívnym hráčom stolného tenisu, ako aj ambivalentný vzťah k otcovi, ktorého správanie voči jeho osobe hodnotil ako psychické týranie, ktorý stav skončil rozvodom manželstva jeho rodičov a odchodom otca zo spoločnej domácnosti, kam sa navrhovateľ následne vrátil a kde doposiaľ žije spolu s matkou a sestrou. Rodičia sú zodpovední za všestranný rozvoj svojich detí, z čoho vyplýva aj to, že sú povinní dbať o to, aby dieťa našlo zdroj svojej obživy práve v takom odbore, pre ktorý má schopnosti a nadanie, a v ktorom sa môže náležite uplatniť. Štúdium navrhovateľa zjavne slúži k prehĺbeniu stredoškolského gymnaziálneho štúdia, teda štúdia všeobecného charakteru, vykazuje znaky sústavnosti a cieľavedomosti, keď navrhovateľ plynule prešiel už do inžinierskej formy štúdia, čo je znakom skutočného záujmu navrhovateľa o štúdium, i keď nedokázal hneď odhadnúť svoju špecializáciu, ako aj podmienky pre štúdium. Nie je pochyb o tom, že vysokoškolské vzdelanie samo o sebe zvyšuje možnosti uplatnenia na trhu práce v porovnaní s absolventom stredoškolského univerzálne - všeobecného štúdia (gymnázium). Za takejto situácie potom nie je nespravodlivé, respektíve dobrým mravom odporujúca požiadavka navrhovateľa na výživné, ako to v odvolaní namieta povinný otec.

15. Konkrétna výška výživného je ovplyvnená okolnosťami jednak na strane oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane povinného treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie potrebami na bývanie, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi, ktoré závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám a starať sa o seba. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti a tiež možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, zručnosť, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Zohľadňuje aj jeho majetkové pomery a to, či má vyživovacia povinnosť voči iným osobám. Pokiaľ dôjde k poklesu alebo strate príjmu súd skúma dôvody, ktoré k tomu viedli. To všetko predpokladá povinnosti rodiča preukázať svoje majetkové pomery so sankciou použitia právnej domnienky vyjadrenej v § 63 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Použitie citovanej právnej domnienky je teda namieste vtedy, keď rodič zo špekulatívnych dôvodov

nepredloží podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov. Pokiaľ v preskúmvanej veci súd prvej inštancie svoje skutkové zistenie o zárobkových možnostiach povinného otca založil práve na prezumovaní výšky mesačného príjmu povinného otca 4 204,- eur, odvolací súd konštatuje, že tento záver súdu prvej inštancie nezodpovedá podmienkam daných ustanovením § 63 ods. 1 Zákona o rodine, pretože nemá oporu vo výsledkoch dokazovania. Z obsahu súdneho spisu totiž vyplýva, že otec predložil doklad o prerušení živnostenského oprávnenia od roku 2017, daňové priznania za roky predchádzajúce, podoprel svoje tvrdenia o majetkových pomeroch svedeckým výsluchom priateľky, doložil doklady o zdravotnej neschopnosti vykonávať prácu, ktorý dôkazný stav je odlišný od dôkazného stavu predpokladaného ustanovením § 63 ods. 1 Zákona o rodine prezumujúceho príjem povinného rodiča len za predpokladu, že tento rodič doklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov vôbec nepredloží. Súd prvej inštancie mal teda podklady, z ktorých boli zistiteľné majetkové pomery povinného otca, a preto pokiaľ dospel k záveru, že životný štandard otca zahŕňajúci dovolenky, lyžovačky, návštevy reštauračných zariadení nekorešponduje otcom deklarovanému žiadnemu štandardu, teda, že otcom deklarovaný majetkový stav je nepravdivý, bolo potrebné vychádzať u otca zo zárobku, ktorý môže dosiahnuť vykonávaním práce v odbore, pre výkon ktorého má predpoklady pri zohľadnení veku, zdravotného stavu alebo dopytu na trhu práce.

16. Otec prenechal podľa dohody o vyporiadaní bezpodielového vlastníctva manželov do vlastníctva matky byt, za ktorý mu matka na vyrovnanie podielov vyplatila 77. 500,- eur, z ktorých 45. 000,- eur nadobudla hypotekárnym úverom. Otec sa stal následne vlastníkom bytu v cene 109 000,- eur, ktorú čiastočne uhradil z prostriedkov úveru vo výške 25. 000,- eur. Obaja rodičia sú zaťažení okrem úverovej povinnosti aj povinnosťou úhrady ceny služieb za užívanie bytu, ktoré sú u matky znásobené počtom troch osôb, keďže byt obývajú aj navrhovateľ a dcéra povinného otca, študentka Lekárskej fakulty Univerzity Komenského na výživu ktorej otec prispieva mesačne sumou po 150,- eur, ktorá povinnosťou mu bola uložená súdom v rozhodnutí o rozvode manželstva rodičov. Matka svoju vyživovaciu povinnosť k deťom plní zo svojho pravidelného mesačného príjmu z pracovného pomeru. Súd prvej inštancie, keďže v danej veci ide o výživné na navrhovateľa za obdobie od 24.3.2016 správne vychádzal z jej priemerného čistého mesačného zárobku za obdobie od 1/2017 - 12/2018 po 1 488,91 eur, od 1/2018 - 3/2018 po 1 582,62 eur a od 4/2018 - 3/2019 po 1 545,87 eur. Otcovi na jeho žiadosť bolo na čas od 1.3.2017 do 29.2.2020 pozastavené prevádzkovanie živnosti, ktorú vykonával v oblasti poskytovania služieb maséra. Túto živnostenskú činnosť vykonával od 2.8.2005, pričom v roku 2014, 2015, 2016 a 2017 dosiahol takú výšku príjmu spolu s výdavkami, že mu voči štátu nevznikla daňová povinnosť, a následne od pozastavenia živnosti nevykazoval ako osoba evidovaná v registri úradu práce žiaden príjem a nebol poberateľom ani štátnych podporných dávok. Už len okolnosť dobrovoľného zaťaženia otca úverovou povinnosťou a plnenia povinností spojených s užívaním bytu, ako aj uspokojovania základných životných potrieb odôvodňujú správnosť úvahy súdu prvej inštancie o tom, že otcom deklarované finančné pomery nezodpovedajú jeho preukázaným životným nákladom a životnej úrovni umožňujúcej mu pri deklarovanom žiadnom príjme absolvovať dovolenky, lyžovačky alebo návštevy reštauračných zariadení a to napriek svedeckému tvrdeniu jeho priateľky D. B., že mu tento životný štandard pomáha financovať mesačnými neformálnymi pôžičkami (dohoda o tom, že otec ich v budúcnosti vráti) cca po 300 - 400 eur, ktoré tvrdenie vzhľadom na charakter pôžičky, odmietanie otca dobrovoľne plniť vyživovaciu povinnosť voči synovi, schopnosť a možnosť otca vykonávať masérské práce aj bez prevádzkových priestorov s registračnou pokladňou príjmov, vyznieva nepresvedčivo. Otcove vysvetlenie životných pomerov je z tohto pohľadu nedostatočné. Nakoniec zo stavu schopnosti a možnosti otca platiť výživné vychádzal aj Okresný súd Bratislava III, keď podľa rozsudku č. k. 38P/2/2016 - 58 zo dňa 15.3.2016, právoplatný dňa 31.3.2016 má otec povinnosť platiť výživné na dcéru Petru Turčekovú, narodenú 23.8.1998, aktuálne študentku vysokej školy výživné po 150,- eur mesačne. Preto pri majetkových pomeroch otca v okolnostiach danej veci nebolo rozhodujúce to, aké faktické príjmy otec dosahuje, ale to, aké príjmy mohol dosiahnuť. Pokiaľ otec zníženie schopnosti a možnosti dosahovať príjem preukazoval zdravotným stavom, konkrétne vystavením potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti fyzickej osoby v hmotnej núdzi uchádzača o zamestnanie za obdobie od polovice júla do januára 2018 (dôkaz - potvrdenie na č. I. spisu 147) pre ochorenie chrbtice, odvolací súd poukazuje na to, že ak otec mohol v tomto období absolvovať dovolenkové pobyty, športové úkony a lyžovačku v januári 2018 (dôkaz - fotodokumentácia č. I. spisu 223 a nasl.) nemohol byť zdravotný stav otca natoľko zlý, aby nemohol plniť navrhovateľovi vyživovaciu povinnosť v miere, aká mu patrí. Podľa verejného internetového portálu platy.sk priemerný hrubý mesačný plat maséra (služby zdravotníctva a sociálnych služieb) sa v Slovenskej republike pohybuje v rozpätí od 582,- eur do 1.162,- eur. Bratislava má zo slovenských miest najväčší počet obyvateľov, čo dáva pracovnej pozícii maséra

viac pracovných príležitostí, ktorá skutočnosť potom odôvodňuje zohľadnenie priemerného platu v hornej hranici štatistického priemerného platu.

17. Navrhovateľ nie je finančne nezávislý, jeho aktívna záujmová činnosť (je aktívnym hráčom stolného tenisu) nie je pre neho zdrojom pravidelného príjmu, je študentom vysokej školy, kedy ale vzhľadom na dĺžku jeho štúdia a akceptovanie hľadania študijného odboru, pre ktoré má schopnosti a možnosti sa uplatniť (študuje v poradí na tretej vysokej škole) nie je nenáležité požadovať od neho, aby si aj on hľadal možnosti, ako si môže zlepšiť svoju finančnú situáciu a zohľadniť aj to, že spoplatnenú vysokú školu začal študovať z vlastného rozhodnutia, keď porovnateľné vzdelanie získaval na Vysokej škole ekonomickej v Prahe a štátne vysoké školy ekonomického zamerania sú aj na Slovensku. V máji 2016 navrhovateľ disponoval vyplateným životným poistením 4. 292,25 eur. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že odôvodneným potrebám navrhovateľa, ako aj schopnostiam a možnostiam rodičov a ich majetkovým pomerom zodpovedá výživné od otca za čas od podania návrhu vo výške po 200,- eur mesačne, ktorá suma je i v zmysle návrhu navrhovateľa zo dňa 24.3.2016 potrebná na vykrytie jeho základných potrieb spojených so stravovaním, cestovným, hygienou, obliekaním, kultúrnym využitím a zaobstarávaním si študijných pomôcok a literatúry. Okolnostiam danej veci, ktorá je návrhovým konaním plnoletého oprávneného zodpovedá ustálená výška výživného 200,- eur aj na čas od pripustenej zmeny návrhu navrhovateľa, teda od 26.4.2018, pretože dôvod pre zmenu výživného od 26.4.2018, respektíve v nasledujúcom období nebol preukázaný. U navrhovateľa totiž po tomto období nedošlo k žiadnemu výraznému zvýšeniu nákladov na zabezpečenie jeho potrieb ako v období pred 26.4.2018, a rovnako ani u rodičov nedošlo k žiadnej výraznej zmene ich majetkových pomerov. Pokiaľ navrhovateľ zmenu pomerov odvodzoval od prezumpcie príjmu otca podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine odvolací súd vyššie poukázal na to, že aplikovanie označeného ustanovenia v danom konaní nemalo opodstatnenie. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku prvom a druhom zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť platiť navrhovateľovi výživné aj za obdobie po 31.8.2018 v sume 200,- eur mesačne a výrok tretí postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. S ohľadom na nové rozhodnutie o výživnom rozhodol odvolací súd aj o zmene štvrtého výroku o nedoplatku otca na výživnom, pričom vychádzal zo zhodných tvrdení účastníkov a skutočného stavu ustáleného súdom prvej inštancie, v zmysle ktorého otec na výživu navrhovateľa za obdobie od 24.3.2016 do 31.10.2019 zaplatil spolu 3. 450,- eur (od decembra 2017 otec titulom povinnosti uloženou neodkladným opatrením platil navrhovateľovi po 150,- eur mesačne), pričom zaplatiť mal 8. 652,- eur (52,- eur za 8 dní mesiaca marec 2016 /24.3. - 31.3./ + 43 mesiacov po 200,- eur /apríl 2016 -október 2019/). Rozdiel vo výške 5. 202,- eur odvolací súd uložil otcovi zaplatiť zhodne so súdom prvej inštancie v splátkach po 200,- eur spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku.

18. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nevyžadovalo potrebu doplnenia, prípadne zopakovania dokazovania na pojednávaní, nakoľko súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu (t. j. potrebnom pre rozhodnutie) zistil skutkový stav veci. Podľa § 384 CSP odvolací súd zopakuje dokazovanie v potrebnom rozsahu sám iba vtedy, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V danej veci však odvolací súd nebol názoru, že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí tak vychádzal iba zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, a preto nariadenie pojednávania pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo potrebné.

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).